

[Indenrigsministeren]

rimeligt at søge at bygge disse kriterier ind i grundlaget.

Med hensyn til virkningen af disse forslag er det fra flere sider kommet frem, at byen København får en særlig fordel ud af det. Jeg vil advare imod at føre debatten, som om disse forslag alene er en foranstaltning til fordel for byen København. Det er nogle ændringer, som kommer nogle bestemte grupper af kommuner til gode, som har nogle problemer. Lige så vel som man her kan trække kommuner frem i hovedstadsområdet, som i den store udligning opnår en fordel i forhold til andre, så vil man, som det blev påpeget fra et par ordføreres side, med lige så megen ret også i andre landsdele, f. eks. i Århusområdet, kunne trække kommuner frem, som ud fra de samme kriterier, ud fra de samme bevæggrunde opnår en fordel i forhold til andre kommuner.

Der er blevet spurgt, bl. a. fra retsforbundets ordfører, om virkningen af at sænke indvejningen af grundværdierne fra 20 pct. til 10 pct. ikke ville svare til, at man ophævede fradragsretten for kommunale skatter. Jeg skal ikke påtage mig at besvare det spørgsmål her. Det er nok så kompliceret – så kompliceret, at jeg ikke er i stand til at overskue alle virkninger af det her. Jeg må samlet om det sige, at det er et meget stort politisk spørgsmål, der her rejses – et spørgsmål som i hvert fald ikke kan løses i forbindelse med de foreliggende forslag.

Der blev fra flere sider rejst spørgsmålet om, hvilke forskydninger dette fører med sig imellem det, man kalder Østdanmark, og det øvrige land. Også hr. Tang Sørensen var inde på det. Jeg vil særlig i anledning af hr. Alfred Andersens omtale af problemerne omkring udligningen i forhold til kommuner med et dårligt indkomstgrundlag sige, at det er netop en bestanddel af disse forslag, at det bidrag, som gives til kommuner med et lave indkomstgrundlag end landsgennemsnittet, øges fra de nuværende 43 pct. til 50 pct. Det er klart en bestræbelse, der går i retning af at søge at give de kommuner i landet, som har det dårligste indkomstgrundlag, en forbedret stilling og en bedre mulighed for at løse de opgaver, der er pålagt dem. Det modsvares på den anden side af, at man øger bidragene fra de kommuner, som er så gunstigt stillet, at deres indbyggere har et indkomstgrundlag over landsgennemsnittet.

Denne udligning kommer selvsagt også ind i billedet i hovedstadsområdet, og jeg kan derfor ikke følge hr. Hagen Hagens tankegang om, at man skulle lade udligningsmekanismen i hovedstadsområdet i fred i denne omgang. Jeg tror netop, at det er en meget væsentlig bestanddel af det samlede billede.

Det har også at gøre med det forhold, at en række af de skævheder, som det må være ønskeligt at rette, er opstået inden for hovedstadsområdets samlede areal. Vi har her et område, som, hvis man havde fulgt kommunalreformens hovedprincip, skulle have været én kommune, ét bysamfund. Det er en tankegang, som jeg ikke deler, og jeg vil gerne understrege det for ikke at blive fortolket eller opfattet forkert på grund af denne debat eller disse forslag.

Vi skal diskutere disse ting på baggrund af en redegørelse i næste samling og i det følgende år igen vurdere hovedstadsrådets fremtid, men der er ikke fra regeringens side med disse forslag lagt op til nogen særlig vurdering af en ændret status for den kommunale inddeling eller mekanismen i hovedstadsområdet som sådant. Men de forskydninger, der er sket inden for området, og de behov, der er for at søge at rette på fordelingen økonomisk imellem kommunerne, er et anliggende, som det derfor er meget rimeligt hovedsagelig at søge at løse inden for det område, som udgøres af de tre hovedstadsamter og de to centralkommuner.

Det blev rejst fra et par sider, om de problemer, som nogle enkelte kommuner uimodsigeligt har, dog ikke kunne være løst enklere ved, at man havde taget af puljen til særlig vanskeligt stillede kommuner og derved løst dette problem gennem en sådan lappeløsning, en sådan forenklet løsning. Jeg tror, det var hr. Grove, der bl. a. var inde på at anvise den vej i stedet for den mere omfattende samling af forslag, som foreligger her.

Jeg kan sige, at det selvsagt også har været vurderet for at søge at finde frem til den bedste løsning, og det vil ikke være noget problem for udvalget at belyse, hvad dette at tage et beløb af en eller anden størrelse ud af den samlede bloktilskudspulje og fordele det til nogle nærmere angivne kommuner ville føre til af forskydninger.

Men jeg siger kun på forhånd, at det billede, der kommer ud af et sådant eksperiment,